

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

יג.

עין משפט
נר מצוה

עַה א מ״י פ״ו מהלכות
מעשה קדושות הלכה
יט:
עו ב מ״י פ״ו מהלכות
ק״פ הלכה ה:
עז ג מ״י פ״ו מהלכות
מעשה קדושות הלכה
יח:
עה ד מ״י פ״ו מהלכות
רוח הלכה ז:
עב ה מ״י פ״ו מהלכות
עבודת יוה״כ הלכה
יז:

מורה אור השלם

1. וְאֵל תְּהִיָּה אַחֲרֵי רִבְּבִים
 בָּרְבִּיעַת וְלֹא עֲנֶה לָּהּ
 כִּלְמֵת אַחֲרֵי רִבְּבִים
 2. תַּלְמוֹת: שְׂמוֹת כֹּב
 3. וְהַפְשִׁיעַ שֶׁן עֲתִילָה
 4. נִתְחַת אֶחָד לַתְּלִמּוֹת:
 וְיִקְרָא ו
 5. בְּבִית אֶחָד יִקְרָא אֶל
 6. חֲרִיצִים בֵּין הַבַּיִת
 7. בְּקִשְׁרֵי הַחִיצָה וְעֵצֵם אֶל
 8. תִּשְׁכַּרְבוּ בָּהֶן: שְׂמוֹת יִזְמו
 9. וְהַחֲרִיצִים מִזְבֵּחַ
 10. וְהַחֲרִיצִים אֵשׁ יֵלֶךְ לְהַבִּי
 11. וְהַחֲרִיצִים הַיְמִינִי לִפְנֵת
 12. הַעֲזָרָה שִׁינֵיהָ אֶת
 13. תַּחֲלֵל הַמִּכְשָׁא אֶת הַקֶּרֶב
 14. אֶת כָּל הַחֲלֵל אֲשֶׁר עַל
 15. וְיִקְרָא ו
 16. וְכֵן יַעֲרִי הַהוּא
 17. וְיִקְרָא אֶת הַחֲלֵל
 18. וְרֹצֵעַ אֶת יְדֵיהֶם
 19. וְעֲגִילָה הַעֲרֵפֶת בְּנֹחֶה:
 20. בְּרִים אֶת
 21. תַּתְּתֵם אֶתְּהָ אֶל
 22. אֵלֶיכֶם בְּהֶן וְחֲרִיצֵי
 23. אֶת מַחֲרִץ לַפְּתָה
 24. שִׁשֵּׁת אֶתְּהָ לַפְּתָה:
 25. מִכְּבֹרֵי שֶׁן
 26. וְיִלְקָח אֶת שֵׁן
 27. שְׁעִירֵי הָעֲזִימִי אֶת
 28. פָּנֵי וְיִקְרָא אֶתְּהָ
 29. פֶּתַח אֶתְּהָ
 30. וְיִקְרָא ו
 31. שְׂמוֹת:

שיטה מקובצת

[illegible]

דקיימי דרא דגברי. בלא זה היה יכול לומר כגון שהיה אדם אחד עומד לשם בשעת הסגר וראה שלא חקר אלא ברואה לפרש בצאטו ענין שאף הכהן עצמו היה יכול לידע: **מנא** הא מילתא דאמור רבנן ויל בתר רובא. וא"ת כיון דלאמרין זיל בתר חוקה כ"ש בתר רובא דרובא וזוקר רובא עדיף וי"ל דלרב אלא בר יעקב צבי ללא קיס ליה חוקה מקרא ולמאי דמפרש רבינו חיים דהא דרובא עדיף מחוקה לא י"ל מסבירא אלא ילפינן מפריה אדומה דלולין בתר רובא אע"ג דליכא חוקה כנגד הרוב דלוקי גברא שמוין עליו בחוקת טמא חמי שפיר הכה: **אבר** דרבא דקיי"ל דית ק"ן בנה: מחשין אמאי לא יליף מכל קרבנות דדחו שבת ולא חיישין שמא ימצא קרבן טרפה ונמצא שחלל שבת וי"ל דלין יכול להוכיח משם דליכא למימר דמספק נמי אמר רחמנא דלחיי שבת מנחת קרבן כמו שבפסוק נפש אמרינן כסף"ק דכתובות (דף ק"ו:) נפש חללו צו ואמר הרוב: **דמנח** גומרתא ב'. ואפילו חל ערב פסח להיות בשבת מלאכה שאי אפשר לעשות מע"ש דוחה את השבת: **אתיא** מענה ערופה. מימיה ללא דמי גבי פרה ועגלה כיון דלייף לית לן בה וי"ל דמענה דבשעת שריפה ולאחר עריפה תהיה שריפה כמו בשעת שחיטה ועריפה:

העֲרֹפָה בשׁוּאִי שְׁלֹמֹה. לִקְנֹן
צִפְרִיקִין (כד.) דְּרִשִּׁין
נָמִי מֵהָעֲרֹפָה זֹאת צִעֲרִיפָה וְאִין
אַחֲרֵת צִעֲרִיפָה וּבִסּוּף פֶּרֶק כָּל הַבָּשָׂר
(קמנ קי:) גְּזִי דְּבַר שְׁנַעֲפָה מִזֹּתוֹ
(יִצְחָר מִרִי מִיעֻטִּי כִּתְבִי שִׁמּוֹר
הָעֲרֹפָה וְיִלְּ דִּמְתֵּרֵהָ מִשְׁמַע שֶׁפֶר
הָהוּא מִיעֻטֹּא דְּזֹאת צִעֲרִיפָה וּמִדִּסְמָךְ
הָעִגְלָה לְהָעֲרֹפָה דְּרִשִּׁין הָעִגְלָה
שְׁלֹמֹה: **אַתִּיא** מִפְּרָה אֲדוּמָה.
וְאִתִּי כִּיּוֹן דְּפִרָה בַּת שְׁמִי שִׁים אִלִּי
דִּילְמָא הֵייוּ מִשּׁוֹם דְּאֻקְמִיָּה אַחֻקָּה
צִינָה טֶרְפָּה לִמִּדִּי טֶרְפָּה אִינָה
חִיָּה וְמִיָּהוּ כֵּאֵן יִלְּ דְּאִיכָּא חֻקָּה אַחֲרֵת
כְּגִדָּה לְהַעֲמִיד מִמֶּנּוּ עַד חֻקְתָּא אֲזַל
לִקְנֹן דִּלִּיק מִעֲדִים זְוֹמִים קֶשֶׁה
וְיִלְּ דְּכָל חֻקָּה שְׁלֹא נִתְצַרְרָה וְלֹא
נִדְעָה אֲפִילוּ שְׁעָה אַחַת לֹא אֲזִלִּין
בְּתֵרָה וְיֵשׁ לְלִמּוּד מִתּוֹךְ כִּךְ הִלְכָּה
לְנַעֲשֶׂה דָּאֵס עֲשֶׂה בְּגִיּוֹת מִכְמָה
בְּהִמּוֹת וְאִחִיכִּי נִשְׁחַטָּה הָאֵחָת וְנִמְנָאֵת
עֲרֵפָה שְׂכוּלֵס אֲסֻרוֹת דִּלָּין
לְהַעֲמִיד פְּרָה אַחֻקָּתָהּ וְלִמּוּר הָאֵלֹהִים
הָוֹא דְּנִטְרָפָה מִיָּהוּ בְּנִטְרָפָה מִחֲמַת
הָאֵלֹהִים וְיִלְּ דְּכָל חֻקָּה שְׁלֹא נִתְצַרְרָה

יינו בקיץ לזדק אפסר שהיה לה
 פק ספקא ספק אינה טרפה א וואס
 חר כך נטרפה: **הטאת** קרייה
 טעמא ברש אין מעמידן (פ"ז ע"ג):
 בי אליעזר ור' יהושע עד כאן לא
 דודאי רבעה פסולה ש"מ דפרה
 י פרה דקרייה רחמנא חטאת אלא
 ה תניא הקדישה ליוצא דופן פסולה
 להיהא דרשה דחטאת מסתמא אקרא
 א שאני פרה הואיל ומוס פוסל בה
 פוסלין בה לכך פסולה ברביעה
 גלי ציואל דופן משום דסברי דקדשי
 "כ הוה אחי כר"ש וגראה לפרש דהכי
 ו היא בין נפרש משום דחטאת קרייה
 בה ולא גרסינן אלא ובספרים לא היה
 ציואל דופן ואם תאמר לרבי שמעון

דלית

במפתן ורואה ומגיד לזה
וילסא. איידי דאייירי צמנא
בתמיה: פשע חנויות. כולן
נבלה ונמנא בשר בארץ

בגון דקיימי דרא דאגב
מנא הא מילתא דאכ
מנלן דכתיב: ¹אחרי
דאיתא קמן בגון ט' ה
מיבעיא לן כי קא מי
קמן בגון קטן וקטנה
זמן (שבת מכנש) אה
אמר קרא ²ונתח
לנתחיה ³ואלא נתחיה
ניקב קרום של מוח א
זיל בתר רובא ממאי
ליה ואי משום אותה
לנתחים ה"מ היכא ה
היכא דלייף לית לן
אמר אתיא משביר
רחמנא ⁴ועצם לא ת
ניקב קרום של מוח א
זיל בתר רובא ממאי
עליה וקלי ליה ובדיק
בגידים והשורף בעי
שבירת עצם ר"נ בר י
אמר רחמנא ⁵חלבו
שמה נפסקה חוטא ה
דאמרינן זיל בתר רונ
פפסיק לה ⁶לעומת העצ
שהכליות יועצות ממ
ובדיק לה ואי משום
דחתכה לגמרי אבל
רב ששת בריה דר
מעגלה ערופה דאמ
כשהיא שלמה תיהוי
היא אלא לאו משום
וכי תימא מאי נפקא
רבי ינאי יכפרה כתיב
רב שילא אמר אתיא
רחמנא ⁷ושחט ושרף
שלמה אף שריפתה
דילמא טרפה היא א
זיל בתר רובא וכי
חטאת קרייה רחמנא
אתיא משעיר המשתק
את שני השעירים ⁸השי

מבין כליות יועזות: היכא
פומח לצד הגב חלח לצד
שלמה ספוי. אפילו לאחר
גרמי ולמיצדק אף טרפה
טרפה היא הא לאו קרפן
לעולם כעין ערפה של
ומעין מינה: האמר יר'
: כפרה כחיב זה קדשים.
ורין כהנאה אף היא אסורה
ויוק: כשהיא שלמה. של
למי נדה חטאת היא:
ודילגמא

ה' כן דצכל דוכתא אמרינן ש
לכולהו טעמי צין נפרש דר
רבי אליעזר ורבי יהושע ומש
לא וטעמא דחטאת קרייה

בגון דקיימי דרא דגברי. האחד עונה
 וזה לזה עד הכהן דלא צירי: **מנא הא**
הא מילתא דחזקה נקט נמי הא: מנא.
 מוכרות בשר שחטתה ואחת מוכרת
 הלך אחר הרוב דהא קמן חזינא דרובא
 (דמיתרי): **וסתהדין** דמנא (סגדדין
 ה' מ' מוכין וי'א' וי'א' וי'א' וי'א': וסתי:
קטן וקטנה. דפליגי רבנן עליה
 דר"מ ביצמות (דף ס"א): דתנן י"ב
 קטן שצא על יצמה קטנה יגדלו זה
 עש זה ולא חיישין שמא ממנא חילוני
 ואו הוא סריס ונמנא פוגע בנאשת אחיו
 ששלא באקום מנאו דצעי להאיס אחיו
 שש וסאי לזא בר הכי הוא אלא לחריין
 יל בחר רוב קטנים דעלמא דליס:
 סריסים והיינו רובא דליתיה קמן:
אסתיא מרישא של עולה. שאין יכולין
 לחמותו ולבדוק בקרוב של מוח שמא
 יניקו והוא אחת מ"ח טרפות^א משום
 דכתיב (ויקרא א') ונתח אותו לנתמיה
 ואלא נתמיה לנתמים שאסור לטחון
 גמולתה אחד לשנים וקריפה טרפה
 גמולה בשעמעת קנייתא דמנחות
 (דף ה'): שכשהוא אומר למטה (ויקרא א') מן
 הבקר שאין ת"ל אלא להוילי את
 הטרפה: **דפלי ליה.** חקורו ומוחו
 ולא יציל: **פלי.** פטרי"ר בלע"י:
 פליגא. מחובר. מרגום וחסרת
 ומחלף: **גומרתא.** גחלת: **וקלי ליה.**
 לזאת הנוטילת לזדות ליה להרבות:

הממחקר בגדיין. א"ע' דקשין כעלמות:
מאליה. המקריב שלמים או חטאת
מכבש ואיל קרב אליה עם האומרים.
מן הכליות ולמטה ללד הזוג והזוג
קרי ליה אליהו: **חוט השדרה.**
שנפסק מפרפה. וכולהו תנניהו באלו
טריפות (למן מה:). **דמסאלי פסק ליה**
שנפסקו לזכותה סמוך לזוג שאפילו
נפסק החוט בזאתו באלו אין הצהמה
בטריפה זו כדאמרין באלו טריפות
(שם מה:). עד היכן חוט השדרה עד
בצין הפרשות דהיינו כנגד היריבים
שהחוט מתפצל שם לג' האחד פורש
ללד ע"ש ימין השלימה שקריין הג"ק"ש
בצ"ע' והשני ומאלו והאמצעי הולך
כדרכו עד סוף הזוג ומצין הפרשות
והשליש לא מתקרי חוט השדרה
להטריף זו שכר"ז הצהמה נסמך
על ירכה ולא על חללה ואין צריך
לחוט והא נמי מצין הפרשות ולמטה
הפסקר מצין הפרשות ולמעלה עד
המחוט של ראש שהוא יוצא משם:
מקום שהכליות יועצו. למעלה מן

מסורת הש"ס

(א) נצטרות יט: יצמות
קט: (ב) ע"י חוס' לקמן
מ: ד"ה מנ"ל, א פסחים
פד: (נ) וספחה פסחים פ'
ס"א, (ד) נצטרות ס"א, א
קדוש מ. ונצחית ע'
מגילה ב: ע"י חוס' יט:
(ו) יצמות קט: (ז) לקמן
(ח) שמת ס"א
(ט) קדוש פ. יצמות יט:
נדה י"ז וגי מהר"מ
דמשע דשעת שריפה
ועריפה תפסה י' ומוק
מינה ולפסח (י) לקמן
מב:.

ליון הש"ס

גמ' ולא נתחיה לנתחים.
ע"ל דף כז ע"א תוס' ד"ה
מנין:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א] תד"ה אחיז מפרה
אדומה וכו' ואם תמלא
לומר טרפה. נ"ב עין
בעיגונא דאיתתא למהר"א
אלפנדארי בספר קדר אליה
רבא חוטא דף ל"ח ע"ד
מ"ש בזה:

לעזי רש"י

פרטי"ר. לסדוק.
הנק"ש [הנק"א]. ירכיים.

זומף רעז"י

[illegible]

בינו גרשום

אדארכי דכהן הלך לביתו
ועצרו לשם דור דגביר
ועצרו ראו ולא בער כל
השגיר ומושמושם חצי הלשגיר
ועצרו אף לא ראו אוקים
ומלאת אדוקה: כגון תש
תעניות ומצא אדם חסיד
מביצע כלוך מוכרות בשם
השמועה ואחם מוכרת בשם
השמועה ולא מצא אדם חסיד
כזה דפרשי מרובה פרש
ווכשרה. סתגדורן אלן קטן
אף שלשים ורשה לכות
שלשים וד' לרובת אחי
אקבים להטות. אגון קטן
אף מביצע אלן קטן
וקטנה כלומר דאמרין
קטנה קטנה לא חולצין ולא
מסמסין מביבין קטן שמא ימצא
קטנה חמה ומאי קטנה
מסמסין חשיבין אצורין לו מהסמס
חולין כלומר שנפלו לו בני
ומביצע אלן קטן ורבי
אמרין קטנה קטנה תמצא
אלולות שאין לה דדן
ואינא ראויה לילד ואינא
ארויה לרובם חולצין
ואינא ראויה לחליצה קטן
אף ורשה קטן
מביצע ראויה להוציא אף
מביצע ראויה להוציא אף

(א) נראה דצ"ל שמחזרת מזל אחד דעדיין היא תמימה לית לן צה.